

EDELLISEN JOHDOSTA

Viime vuosina suomalaisesta siirtolaistutkimuksesta käyty keskustelu on ollut valitettavasti vähäistä. Erityisesti olisi pohdittava sitä, missä vaiheessa tutkimus on tällä hetkellä ja mihin tulisi edetä jatkossa. Viime kesänä syntyikin pieni keskustelunpoikanen Turun Sanomien palstoilla.

Ennen lähtöään Pohjois-Amerikkaan tapaamaan mm. suomalaisia siirtolaisia toimittaja Antti Arve keskusteli kanssani Suomessa tehdystä siirtolaistutkimuksesta. Totesin, että Anna-Leena Toivosen vuonna 1963 eteläpohjalaista valtameren takaista siirtolaisuutta vuosina 1867-1930 ja Reino Keron vuonna 1974 siirtolaisuutta Pohjois-Amerikkaan ennen ensimmäistä maailmansotaa käsittelevien väitöskirjojen jälkeen tunnetaan suomalaisen Amerikan-siirtolaisuuden lähtöalueproblematiikka ja muuttoprosessi varsin hyvin. Sen sijaan puuttuu yhtä perusteellista ja kokonaisvaltaista tutkimusta siitä, mitä siirtolaisille tapahtui heidän saavuttuaan New Yorkin laiturille.

Kokemuksistani oppineena pyysin toimittajaa lukemaan minulle jutun puhelimesta, minkä hän tekikin. Tässä yhteydessä pyysin korjaamaan kohdan, jossa todettiin tutkitun tiedon loppuvan New Yorkin laiturille. Kuitenkin lehden tietokone-ladonta ei jostain syystä saanut korjauksia, vaan lehdessä julkaistiin alkuperäinen versio. Tämä valitettava tosiasia saatettiin välittömästi lehden il-

mestyttyä Turun yliopiston historian laitoksen siirtolaistutkijoiden tietoon.

Jos ajatellaan yli 400 000 Pohjois-Amerikkaan muuttanutta suomalaista siirtolaista ja lähes miljoonaa heidän jälkeläistään, siirtolaistutkimuksellamme on edessään vielä suuria haasteita. Kysymys on siitä kuinka korkealle asetamme riman eli kuinka perusteelliseen ja monipuoliseen tietoon pyrimme. Niinpä Turussa 5.-8.9.1984 järjestettävä FINNFORUM III:n painopistealueiksi on suunniteltu toistaiseksi vähän tutkitut aiheet: (1) Pohjois-Amerikan suomalaisyhteisöt (Finntowns), (2) sosiaalinen elämä ja yhteiskuntasuhteet, (3) kansanrunous, kirjallisuus ja identiteetti, (4) siirtolaisten jälkeläiset ja heidän arvomaailmansa sekä lopuksi (5) siirtolaistutkimuksen nykytila ja tulevaisuuden suunnat.

FINNFORUMIN järjestelyjä palvelisi, jos myös muut tutkijat ja asian harrastajat voisivat esittää mielipiteitään siirtolaistutkimuksen nykytilasta ja siitä mihin suuntaan olisi edettävä tulevaisuudessa. Rakentavan, kriittisen ja ennen kaikkea uusia ajatuksia luovan keskustelun merkitystä on korostettava siirtolaistutkimuksen edistämiseksi. Tämä on yksi tehtävä, miksi Siirtolaisuusinstituutti aikanaan perustettiin.

Olavi Koivukangas